

ГУЛЯЄВ Юрій Олександрович (09. 09. 1930, м. Тюмень, РФ — 24. 04. 1986, Москва) — співак (ліричний баритон), композитор. Нар. арт. УРСР. Народний артист СРСР (1968). Державна премія СРСР (1975). Закін. Урал. консерваторію у Свердловську (нині Єкатеринбург, 1954; кл. Ф. Образцовської). Соліст Свердлов. ім. А. Луначарського (1955–56), Сталін. (нині Донецьк, 1956–60), Київ. ім. Т. Шевченка (1960–74) театрів опери та балету. Від 1974 — у Великому театрі у Москві. Володів голосом м'якого приємного тембру. Виконав. мистецтво було позначене благород. ліризмом, невимушеністю виконання, безпосередністю і природністю розкриття емоц. переживань. Користувався великою популярністю як концертно-камер. співак в Україні й за її межами. У концерт. репертуарі Г. — арії з опер, укр. і рос. нар. пісні, понад 200 творів укр., рос., зх.-європ. композиторів, зокрема композиції П. Майбороди, І. Шамо, А. Кос-Анатольського, О. Білаша, О. Аляб'єва, О. Варламова, О. Гурильова, М. Глінки, П. Чайковського, А. Рубінштейна, С. Рахманінова, О. Пахмутової, Я. Френкеля, Р. Шуманна. Особливе визнання Г. здобув як виконавець укр. естрад. пісні доби «пісенного ренесансу» («Пісня про рушник» П. Майбороди, «На долині туман» Б. Буєвського та ін.). Має записи на грамплатівках. Г. — автор музики низки пісень, зокрема «Бережіть друзів» (сл. Р. Гамзатова), «Бажаю вам» (сл. Р. Рождественського). Гастролі у

містах СРСР, а також у Бельгії, Болгарії, Угорщині, США, Франції, Канаді, Чехословаччині, Швейцарії, на Кубі та ін.

Основні партії

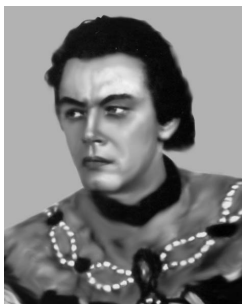
Султан («Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського), Щорс (однойм. опера Б. Лятошинського), Роберт, Онегін, Єлецкий («Іоланта», «Євгеній Онегін», «Пікова дама» П. Чайковського), Фігаро («Севільський цирульник» Дж. Россіні), Папагено («Чарівна флейта» В.-А. Моцарта), Ренато, Граф ді Луна, Жермон («Бал-маскарад», «Трубадур», «Травіата» Дж. Верді), Ескамільо («Кармен» Ж. Бізе), Валентин («Фауст» Ш. Гуно), Януш («Галька» С. Монюшка).

Рекомендована література

1. Добрынина Е. Несколько наблюдений за судьбой певца // Сов. музыка. 1966. № 8;
2. Йї ж. Юрий Гуляев // Там само. 1971. № 2;
3. Генина Л. Концертный зал Гуляева // Там само. 1974. № 9;
4. Трохман Р. Он не забывается // Сов. музыка. 1989. № 11;
5. Руденко Б. От сердца к сердцу // Правда. 1974, 17 нояб.

О. М. Немкович

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Гуляєв Юрій Олександрович / О. М. Немкович // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-24633>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).